

विकृश 1 P. 1 To call aloud, cry out loudly; आकोश
विक्रोश लपाधिच्छदम् Mk. 1. 41; Bk. 14. 42; 16. 32. -2 To
utter (with acc.). -3 To call out to (with acc.). -4
To resound. -5 To abuse, revile, censure.

विकृष्ट p. p. 1 Exclaimed, cried out. -2 Harsh,
cruel, unkind. -3 Offensive; (परियजेत्) धर्मं चाप्यसुखोऽर्कं
लोकविकृष्टमेव च Ms. 4. 176. -षम् 1 A cry for help; विकृष्टे
नाभिधावकः Y. 2. 234. -2 Abuse.

विक्रोशः, -विक्रोशनम् 1 Calling out; exclaiming;
षष्ठो द्वौपरी... सविक्रोशम् Mb. 14. 66. 13. -2 Abusing.

विक्रोष्टु m. 1 One who calls out for help; अकारणे च
विक्रोष्टा Y. 2. 234. -2 A reviler.

विकृच a. 1 Overcome with fear, startled, alarmed,
frightened; आचकाहृत्य घनशब्दविकल्वा: R. 19. 38; Ku. 4.
11. -2 Timid; तोयोत्सग्स्तनितमुखरो मा च भूविकलवास्ता:
Me. 39. -3 Affected by, overcome with; निसर्गदुर्बोधम्-
बोधविकलवा: क्त भूपतीनां चरितं क्त जन्तवः Ki. 1. 6. -4 Agitated,
excited, confused, bewildered; प्रतिषेधाक्षरविकृचाभि-
रामम् S. 3. 24. -5 Distressed, afflicted; grieved; निरा-
करणविकृचायाः प्रियायाः S. 6; Si. 12. 63; Ku. 4. 39; सुतविकृचाय
रत्ने Bu. Ch. 1. 86. -6 Disgusted with, averse from;
मृगयाविकृचं चेतः S. 2. -7 Faltering; प्रस्थानविकृचगतेरवलम्ब-
नार्थम् S. 5. 3. -चम् 1 Agitation, bewilderment; किमिदं
देवि करोपि हृदि विकृचम् Rām. 2. 44. 25. -2 Fear; गतविकृचः
Rām. 7. 32. 45.

विकृचता Timidity; भवति हि विकृचता गुणोऽङ्गानाम् Si. 7. 43.

विकृचितम् Despondent language.

विकृच्छ p. p. 1 Very moist, thoroughly wetted. -2
Decayed, withered up. -3 Old.

विकृष्ट p. p. 1 Excessively afflicted, distressed. -2
Injured, destroyed. -षम् A fault in pronunciation.

विकृदः 1 Wetting thoroughly; उरीष्मूत्रविकृदम् (गर्भ-
वासम्) Mb. 12. 213. 6. -2 Wetness, moisture. -3 Dis-
solution.

विकृदनम् The act of softening (by cooking or
boiling).

विकृलेशः An incorrect pronunciation of the dentals.

विक्षत p. p. 1 Torn asunder, wounded, hurt, struck;
विक्षतं चायसैर्वार्णमत्प्रयुक्तैरजिद्वगैः Mb. 3. 173. 30. -2 Beaten,
stamped; महीं महाकुत्काशः कम्पयन् खुरविक्षताम् Bhāg. 10. 36. 1.
-3 Affected, seized; स राजा शापविक्षतः Rām. 7. 54. 4.
-तम् Wounding, a wound.

विक्षावः 1 Cough, sneezing. -2 A sound; विक्षावैस्तोय-
विश्रावं तर्जयन्ते महोदधेः Bk. 7. 36.

विक्षित a. Miserable, wretched,

विक्षिप् 6 P. 1 To throw about, scatter. -2 To throw,
cast. -3 To divert. -4 To distract. -5 To extend,
stretch out. -6 To reject, discard. -7 To press against.
-8 To toss about. -9 To prepare, make up. -10 To
bend (a bow); all these last four meanings can be seen
in the following verse:—रक्षांसि बक्षांसि च विक्षिपन्ति गात्राणि
कान्तासु च विक्षिपन्ति । रूपाणि चित्राणि च विक्षिपन्ति दृढानि चापानि च
विक्षिपन्ति ॥ Rām. 5. 5. 12.

विक्षिप् p. p. 1 Scattered, thrown about, dispersed,
cast about. -2 Discarded, dismissed. -3 Sent, despatched.
-4 Distracted, bewildered, agitated; प्रविक्षिपं चेतः
प्रविशति च मोहान्धतमसाम् Māl. 9. 8. -5 Refuted; (see क्षिप्
with वि). -6 Extended, spread out; विक्षिप्तौ राक्षसेन्द्रस्य
भुजाविन्दृध्वजोपमौ Rām. 5. 10. 15, 18. -सम् One of the चित्त-
भूमिः in the Yogaśāstra; क्षिप्तं मूढं विक्षिपमेकाग्रं निरुद्धमिति चित्त-
भूमयः । Yogasūtrabhāṣya.

विक्षेपः 1 Throwing away or asunder, scattering
about. -2 Casting, throwing, discharging (opp. संहार);
संहारविक्षेपसहस्रकोटीस्तिष्ठन्ति जीवाः Mb. 12. 280. 30; संहारविक्षेप-
लघुकियेण R. 5. 45. -3 Waving, moving about, shaking,
moving to and fro; बाहुविक्षेपकरणां समुद्रम्य महागदाम् Rām.
7. 32. 41. लङ्गूलं Ku. 1. 13. -4 Sending, despatching. -5
Distraction, confusion, perplexity; Māl. 1. -6 Alarm,
fear. -7 Refutation of an argument. -8 Polar latitude.
-9 Looking about vaguely or wildly. -10 Neglecting
(time). -11 Extension, projection. -12 A kind of
weapon. -Comp. -ध्रुवः (in astr.) the greatest inclination
of a planet's orbit. -शक्तिः f. (in Vedānta phil.)
the power of Māyā (अविद्या).

विक्षेपणम् 1 Throwing, casting, discharging. -2
Despatching, sending. -3 Scattering, dispersing. -4
Confusion, perplexity.

विक्षीणकः 1 N. of the chief of a class of beings
attending on Śiva. -2 An assembly of the gods. -3 A
destroyer. -4 A place from which flesh-eaters are
excluded.

विक्षीरः The Arka tree.

विकृभ 1 A., 4, 9 P. 1 To be greatly agitated or
disturbed. -2 To confuse, disturb, perplex. -Caus.
To agitate, disturb, confuse &c.

विक्षोभः 1 Shaking, agitation, movement; चौक्ति० R.
1. 43. -2 Agitation of mind, distraction, alarm. -3
Conflict, struggle. -4 Tearing open; सुरारविक्षोभजास्त्वा
Sī. 3. 7.

विख, विखु, विख्य, { a. Noseless. -Comp. -नस् m.
विख, विखु, विख्य } an epithet of Brahman; विख-
नसार्थितो विखगुप्ते सख उदेयिवान् सावतां कुले Bhāg. 10. 31. 4.

विखण्डित p. p. 1 Broken up, divided. -2 Cleft in
two. -3 Disfigured, mutilated; शर्वैरपि विखण्डिताः (न वशं
योषितो यान्ति) Pt. 4. 89. -4 Refuted.